

WALD ORLD

UDÁLO SE
ČERVENÝ KŘÍŽ
ANEŽ JAK POMOCI

ROZHOVOR
SE SAMUELEM WEISEM

REPORTÁŽ
WALDEN SE LETOS OBZVLÁŠTĚ VYVEDL

WALDORF LYCEUM
2016–2020

W

WALDORFSKÁ ŠKOLA PŘÍBRAM
MATEŘSKÁ ŠKOLA, ZÁKLADNÍ ŠKOLA A STŘEDNÍ ŠKOLA

28. února 2020
od 19 hodin

v Sokolovně
v Příbrami

Maturitní ples
Rozkvětání

Moderátor:
ZDENĚK MELÍN

Kapela:
HOLLYWOOD EXPRESS

Vstupenky v hodnotě 200 Kč jsou v prodeji u 13. třídy Waldorfského lycea.

REPORTÁŽ

4–7 Walden for life (12L a 12U)

UDÁLO SE

8–13 Červený kříž (13L)

ROZHOVOR

14–17 Samuel Weise (11L)

CO NÁS ČEKÁ

2 Maturitní ples (13L)

STUDENTSKÉ PRÁCE

18 Photoshop manipulatin (11G)
Tobiáš Titěra

19–23 Oblíbený umělec (10G)
str. 19 – Patrik Popp – Pasta Oner
str. 20 – Lukáš Bednařík – Vincent van Gogh
str. 21 – Helena Kocourková – Gustav Vigeland
str. 22 – Štěpán Sršeň – DOKE
str. 23 – Roman Elsner – Josef Čapek

4 WALDEN BYL LETOS
OPRAVDU POVEDENÝ ▶

WALDEN 2019

Na konci září uspořádala naše třída Walden, což je mezinárodní charitativní akce, probíhající na všech waldorfských školách. Na Waldenu byl mimo jiné bazar, antikvariát, dílničky pro děti, stánkový prodej. Nesmělo chybět ani bohaté občerstvení.

Letos poprvé bylo na této akci zavedeno vstupné. Veškerý výtěžek z něj šel na pomoc Haiti. Důvodem, proč jsme si vybrali školu na Haiti bylo, že aktuální situace na tomto poloostrově je kvůli několika přírodním katastrofám a roklům politických bouří velmi špatná.

(Václav, Filip)

OBRÁZEK HAITI A HAITI MAP

Samotnému Waldenu předcházelo hodně práce s organizací, například obvolávání a shánění prodejců na stánky. Prostor jsme dali především našim studentům.

(Radek, Šimon)

BAZAR

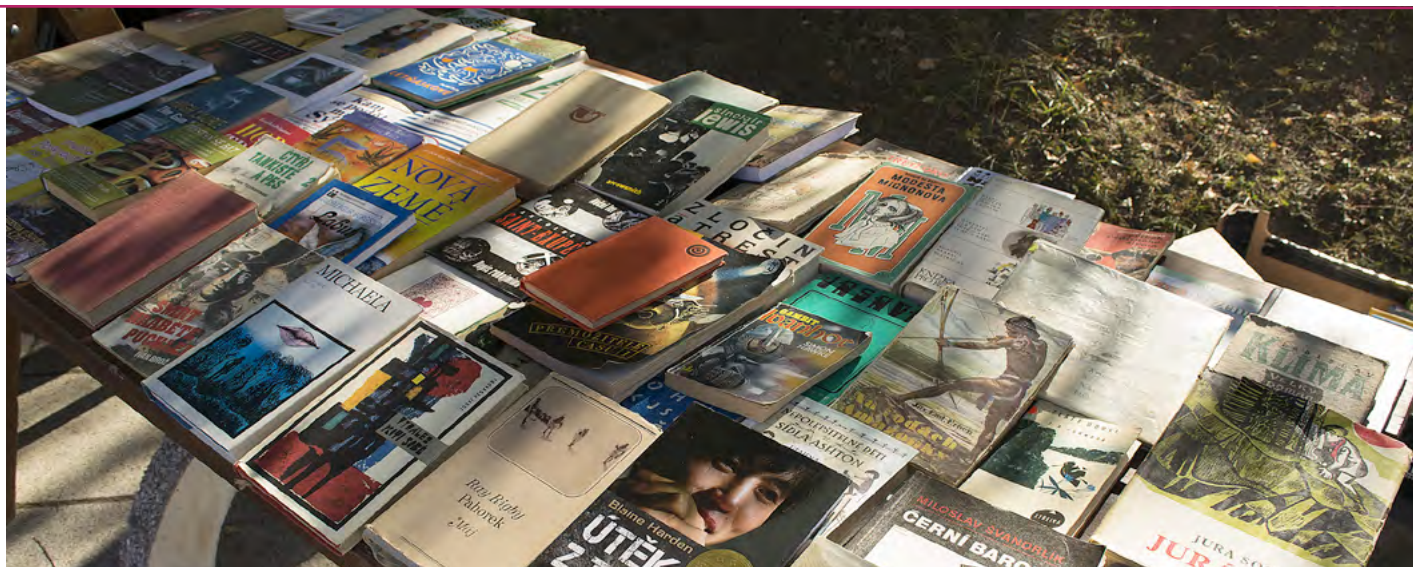
Naše skupina (Anička, Kryštof, Pavlína, Kubač, Lukáš a Filip) měla na starosti bazar, který je tradiční součástí každého Waldenu. Proto jsme se této činnosti ujali velmi svědomitě. Nejdříve jsme oslovili všechny spřízněné, aby donesli přebytečné oblečení, obuv a hračky. Poté jsme všechno vytřídili. Po dnech únavné práce nastal očekávaný den „W“. 21. září v 9 hodin jsme s láskou naskládali všechny věci na prodejní místo. V 10 hodin se rozevřely brány a přišli první návštěvníci. Zboží bylo nabízeno za dobrovolný příspěvek, který poputuje na pomoc Haiti.

ANTIKVARIÁT

Možná vás to překvapí, ale za jednoduchým a přehledným prodejem stojí hodiny práce – přebírání, rozmlouvání, stěhování. Tímto bychom chtěli poděkovat školní knihovně a každému, kdo přispěl knihou k „dílu“, velice si vážíme vaší spolupráce a děkujeme za pomoc. Myslíme si, že kolik času jsme věnovali přípravě, tolik skvělých zážitků se nám vrátilo. Doufáme, že se akce líbila i ostatním.

(Matěj, Dominik)

SKAUTI

Také bychom chtěli poděkovat 19. skautskému oddílu Příbram, který se na akci podílel a připravil skvělý program pro děti. Dali tím na vědomí těm, kteří to ještě nevěděli, že skauti v Příbrami jsou a můžete se k nim / k nám přidat i vy...

DÍLNIČKY

Dopolední program Waldenu patřil stánkovému prodeji a dílničkám pro děti. Velký úspěch slavilo tradiční malování na obličej (Majda), u stolečku byla nekonečná řada dětí toužících po nové identitě. U dalšího stolečku si mohly děti malovat a kreslit obrázky (Natka). Když si chtěly něco odnést domů, mohly si vyrobit kytičku z vlny nebo plyšáka (Martina). Nesmíme zapomenout ani na naše truhláře a grafiky, kteří vymysleli pro děti další aktivity. Odpočinek a klid nabízel dětský koutek

(Vašek)

KOUZELNÍK

V bohatém programu nechyběl ani kouzelník. Byla to atrakce zejména pro malé děti, které sledovaly jednotlivá kouzla s vykulenými očima, ale na své si přišli i dospělí. Kouzelník a fakír Petr Braun (Al Dahar) si pro své diváky připravil tři vstupy. Publikum bylo vystoupeními nadšeno a kouzelníka odměnilo neutuchajícím potleskem.

(Eliška)

OBČERSTVENÍ

V rámci Waldenu si naše skupina (Jonáš, Hanka, Jakub) vybrala občerstvení. Myslím, že mohu mluvit za všechny, že sekci občerstvení jsme ze začátku hodně podcenili. Všichni z nás potom věnovali přípravě občerstvení hromadu svého volného času, ale věřím, že to stálo za to. Samotný prodej na Waldenu jsme si všichni moc užili. Bylo hezké pozorovat spokojené tváře zákazníků. Myslím, že právě toto byla naše hlavní motivace a ta nejsladší odměna. Velké díky patří též rodičům, kteří nám opravdu hodně pomohli a naši třídní učitelce paní Machutové, která byla naší oporou. Osobně hodnotím akci jako velmi vydařenou, vyzkoušeli jsme si zase něco nového. Jsme rádi, že všem ve výsledku chutnalo.

(Jakub)

METALOVÉ ODPOLEDNE

Největší bombou, doslova třesničkou na dortu, byla odpolední show v podání skvělých kapel – kladenského Dexoru a příbramských kapel Annannas a Band Honzy Mičky. Kapely přijely, zahrály, vykouzily skvělou atmosféru, a nejen za to jim patří obrovský dík. Musíme též vyzdvihnout, že kapely vše podnikaly ne za účelem zisku, ale aby pomohly tam, kde je třeba. Staly se tak hlavními sponzory celé charitativní akce. Věříme, že to nebylo naše poslední setkání, a už teď se těšíme na příště.

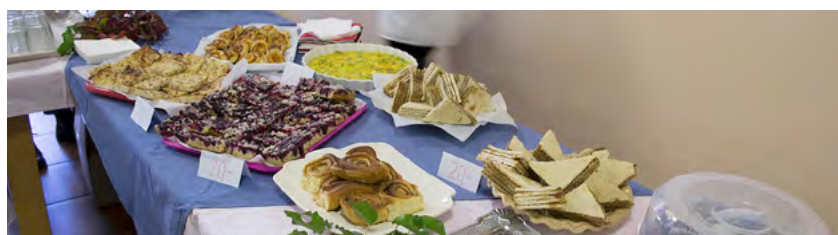
A CO ŘÍCI ZÁVĚREM?

Podle nás byla celá akce velmi povedená, a to jak po stránce zážitkové, tak i finanční. Na pomoc Haiti nakonec posíláme neuvěřitelných 23 000 Kč. Tato suma je po odečtení veškerých nákladů spojených například i s propagací naší školy.

Studenti dvanáctého ročníku waldovského lycea Příbram

Moji milí,
byla jsem moc pyšná na vás, na vaše rodiče. Bylo pro mě ctí být po vašem boku. Děkuji.

Vaše třídní

„PRVNÍ POMOC PROŽITKEM“ ANEB NÁŠ SPORTOVNÍ TÝDEN

V RÁMCI SPORTOVNÍHO TÝDNE JSEM MĚLI PŮVODNĚ JET NA HORY LYŽOVAT. TO NÁM VŠAK NEVYŠLO A DLOUHO JSME TAK NEVĚDĚLI, ČÍM VYPLNIT VYHRAZENÝ ÚNOROVÝ TERMÍN. NAKONEC NÁM BYLO NABÍDNUTO ÚČASTNIT SE ZÁŽITKOVÉHO KURZU S ČESKÝM ČERVENÝM KŘÍŽEM, ZE KTERÉHO BYCHOM JEŠTĚ DOSTALI CERTIFIKÁT. S NADŠENÍM JSME DO TOHO ŠLI, AČ JSEM SI NEBYLI JISTÍ, CO NÁS ČEKÁ.

1. DEN

Během pondělního odpoledne jsme postupně všichni dorazili na chatu Piktych v Lázních Libverda. Seznámili jsme se s Jarkou Markovou a s dalšími 2 zástupci z Červeného kříže, s Eliškou a Radkem, kuchařem. Po zabydlení a výborné večeři jsme měli úvod do první pomoci, říkali jsme si základní zásady první pomoci, dostali ochranné zdravotnické rukavice, nadiktovali si telefonní čísla na záchraně služby a viděli první scénku jako uvedení do kurzu – pád do bezvědomí.

2. DEN

Dnes už jsme začali s teorií, která byla prokládána praktickou částí, kdy jsme byli rozděleni na dvě skupinky. Jedna šla ven připravit scénku, ve které dělala figuranty pro druhou. Zkoušeli jsme si základy jako zjištění stavu vědomí a dechu, volání záchraně služby nebo správný záklon hlavy. V průběhu celého dne nám pak instruktoři nachystali sérii několika dalších situací s nejrůznějšími problémy.

3. DEN

Tento den byl ze všech nejakčnější. Hlavní scénou byla autonehoda ve dvou různých verzích. Ta zabrala většinu dopoledne a po obědě jsme uvnitř chaty měli připravené simulace dalších krizových zdravotních situací, například epileptický záchvat, infarkt, pád ze schodů, pořezání apod. Naučili jsme se správně vyhodnocovat a s přehledem a klidem reagovat na situace.

4. DEN

Jsme celý strávili výpravou po okolí. Navštívili jsme sousední město Hejnice a zavítali i do středu samotných Lázní Libverda. Cestou zpět na chatu jsme se stali svědky vyhroceného rodinného konfliktu na zahradě domu, kolem kterého jsme procházeli. Skončil přivoláním a příjezdem policejní hlídky. Tak jsme si vyzkoušeli řešení krizové situace na vlastní kůži. Večer jsme se ještě zabývali nácvikem správného obvazování končetin.

5. DEN

Ráno jsme měli závěrečné přednášky o alergických reakcích, popáleninách a podobně. Následovalo přezkoušení nově nabytých dovedností a po úspěšném splnění nás všech jsme obdrželi certifikát o absolvování kurzu. Po sbalení věcí a úklidu pokojů jsme vyrazili na cestu domů.

ZÁVĚR

Jsme vděční za možnost účastnit se tohoto zážitkového kurzu, který mile předčil naše očekávání. Myslíme si, že nám dal víc, než kdybychom čistě jen sportovali. Příjemně jsme spolu strávili čas na krásném místě a rozhodně si odvezli plno nových vědomostí, zážitků, ale také více ucelili třídní vztahy/ stmelili třídní kolektiv.

Rádi využijeme poskytnutou možnost rozšíření výcviku u Českého červeného kříže, což by nám přineslo aprobaci být aktivním zdravotníkem.

REKVALIFIKAČNÍ KURZ NA ZDRAVOTNÍKA S ČERVENÝM KŘÍŽEM

20. 9. 2019 se ve 13. třídě uskutečnilo druhé setkání se zástupkyní Červeného kříže, na kterém si celá třída mohla udělat rekvalifikaci na zdravotníka. Znovu jsme si v praxi přezkoušeli resuscitaci, ošetřování ran a obvazování a na závěr měli velkou teoretickou přednášku o podávání léčiv a jak by mělo správně probíhat vyšetření pacientů. Certifikát nám umožňuje jezdit na dětské tábory a podobné akce jako hlavní zdravotník.

Z POHLEDU TŘÍDNÍ

V průběhu prvního pololetí jsme jako třída stáli před velkou otázkou – kam pojedeme na sportovní týden, povinnou součást vzdělávacího plánu. Odpověď ve vzduchu byla jednoznačná, hory, pobyt v přírodě, kvalitně si zalyžovat. Jenomže....

Jako mnohokrát v životě – něco velmi chceme a pak se objeví spousta překážek – kdo pojedede a kdo ne, nevhodný termín, krátký čas na řešení, malé zkušenosti, málo peněz ... Spousta důvodů, proč to nejde. V životě ale všechno má také svůj důvod – většinou se pak objeví něco, co se na začátku absolutně nezdálo reálné a přesto se to může realitou stát.

A tak vznikl „projekt – Sportovní týden – První pomoc prožitkem“. Projekt, v kterém jsme ve spolupráci s Červeným křížem dostali společně možnost setkat se a naučit se něco, co je pro každého v životě moc důležité, co může zachránit lidský život, o čem se všude mluví, je součástí RVP a ŠVP, ale také součástí různých přednášek, školení a přesto to málokdo zná natolik, že si dokáže v reálné situaci poradit. Projekt, ve kterém jsme si za

pomocí namodelovaných reálných situací první pomoc nejen teoreticky nastudovali, ale hlavně vyzkoušeli na vlastní kůži.

Nyní v ruce držíte pár stránek, ve kterých bychom Vás rádi společně s celým týdnem provedli, ukázali Vám, že jsme strávili spoustu hodin aktivní a soustředěnou prací, že jsme se stali nejen záchranným, ale hlavně „lidským“ týmem.

Je to poděkování všemu a všem, díky kterým tento projekt vznikl, všem, kteří nám tento pobyt umožnili a díky kterým můžeme všichni společně říct..... stálo to za to.

Z POHLEDU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

Ráda bych touto cestou vyjádřila svoji radost a pozitivní pocity ze setkání s těmito mladými lidmi. Se studenty Waldorfské školy jsme se potkali poprvé, a to v rámci jejich sportovního týdne, kdy jsme jim připravili fyzicky náročný výcvikový týden s názvem První pomoc prožitkem.

Český červený kříž pořádá mnoho akcí pro veřejnost, zejména však pro dospělé, nebo pouze pro školní děti. Se studenty středních škol tedy nemáme téměř žádnou zkušenost při našich výcvikových akcích, případně máme zkušenost s mladými lidmi takovou, že spíše akce podobného typu podceňují, shazují či přímo degradují. O to příjemnější a velmi mile překvapující bylo setkání se studenty vašeho Waldorfského lycea, konkrétně 12. ročníku.

Studenti byli k výcvikové akci motivovaní, ochotní naslouchat, pozorně plnit zadání; byl poznat lidský přístup a snaha o pochopení.

Skvěle se osvědčili i ve chvílích volného času, samostatně dodržovali i prohibici a noční klid, tedy něco, co na podobných

akcích bývá u mladých lidí problém. Bylo též znát, že obě doprovázející učitelky mají na tyto studenty velký pozitivní vliv a vzájemně tvoří sympatický kolektiv, se kterým bychom rádi uvítali další spolupráci, ať z pozice dalších výcviků pro záchranu lidských životů nebo třeba „jen“ z pozice přátelského setkávání na akcích a projektech, na kterých bychom mohli pracovat společně a vytvořit tak pilotní projekt pro další střední školy.

Humanitární jednotka Českého červeného kříže

Jarka Marková - ředitelka Oblastního spolku ČČK Praha

Jiří Eichler - velitel Humanitární jednotky ČČK Praha 1

Z POHLEDU STUDENTA

Sportovní týden byl zahájen 25. 2. a ukončen 1. 3. 2019. Příjezd všech účastníků kurzu byl zhruba mezi pátou a šestou hodinou odpoledne. První co mě na místě zaujalo byla jednoznačně studánka hned před chatou, kde byla nádherně čistá voda. Hned druhá věc, z které jsem byla nadšená byli psi, kteří byli velmi sociální a ve slabších chvílích bylo velmi příjemné se s nimi mazlit, když člověk zrovna o svých emocích nechtěl mluvit s lidmi. Chata byla také opravdu nádherná, prostorná a velmi útulná, necítila jsem se zde vůbec špatně, panovala zde velmi příjemná, milá a pozitivní energie. Byla jsem nadšená a velmi šťastná, že tam mohu být spolu s velice sympatickými lidmi. Následně přišla večere a první povídání o tom, co se bude na kurzu dít a začali

jsme probírat první situace, kdy je potřeba druhým pomoci a jak. Jídla zde bylo opravdu hodně a bylo velmi dobré. Nejsem však zvyklá jíst tak moc, ale protože bylo tak dobré, tak jsem se poměrně přejídala, což mě občas trochu zmohlo. Nicméně velké díky šikovnému a milému kuchaři za jeho cenou práci.

První den jsme tedy probírali autonehody což bylo prozatím pouze teoreticky a většina z nás věděla nejzákladnější věci, které se tohoto tématu týkají. Bylo ovšem dle mého názoru velmi dobré si je připomenout a přesto že to bylo něco co již víme, tak v praxi v sehraných scénkách mi to dalo opravdu hodně. Vždycky jsem se takovýchto situací bála a při autonehodě, která mě potkala před ne moc dávnou dobou před tímto kurzem, jsem neuměla reagovat a byla ve skutečně velkém stresu. Zde jsem zjistila, že

to jde, že to jde zvládnout a překročila jsem zde v mnoha situacích sama sebe. Například úplně první zde sehanou scénku s krví jsem psychicky nezvládla. Měla jsem problém jen se na krev podívat. A protože to nebylo sehané až tak nereálně, docházelo mi, že jsem toho člověka nezachránila a došlo mi že je opravdu nejhorší neudělat nic. Další scénkám s masivním krvácením jsem se úspěšně vyhnula tak, abych nemusela s tímto člověkem manipulovat a pomáhala mezitím jiným zraněným nebo lidem okolo, kteří byli v šoku a dělala jiné věci které byly potřeba. Zvlá-

dala jsem to ale již mnohem lépe a věděla jsem, že tentokrát už bych to zvládla. Vždy před různými scénkami jsme si vše probrali teoreticky a následně přišla právě praktická zkouška za pomoci různých scén, které sehráli figuranti, kteří byli skutečně velmi dobří. Klobouk dolů za jejich práci, protože když jsem sama měla možnost stát se figurantem, zjistila jsem, že to tak snadné není. Probrali jsme zde opravdu poměrně dost věcí, ačkoli spíše pouze základních, neboť na to probírat vše dopodrobna nebyl čas. Odnášim si z tohoto kurzu ale opravdu hodně, nejen jak se postarat o člověka v bezvědomí, který dýchá či nedýchá, o člověka v šoku při vědomí, o tom, jak zastavit masivní krvácení. Připomněla jsem si také jak zacházet s někým při epileptickém záchvatu, který je mi velmi známý, neboť tímto trpí někdo z mých blízkých. Myslím si, že každý tak jako já, si v tomto programu našel minimálně jednu věc, která je mu tímto způsobem nějak blízká, což mě osobně více táhlo k tomu se o první pomoc zajímat. Jako velmi vhodné hodnotím i to, že jsme se věnovali běžným úrazům z domácnosti jako například když dítěti zaskočí bonbon nebo jak obvazovat a jakým obvazem různé klouby či jak sami doma ošetřit i lehké popáleniny, které se stávají v domácnosti často velmi snadno a jak rozeznat o jakou popáleninu jde a v jakém případě je již akutní a neobejde se bez pomoci lékaře. Probrali jsme i jak

se projevuje například infarkt nebo mozková mrtvice, což je také dle mého názoru dobré znát. Zajímavé také bylo, že například helmu motorkáři bychom měli sundávat pouze ve dvou - pokud je v bezvědomí a není to úplně snadné. Bylo skvělé si i ujasnit v jakých chvílích jsou i jaká rizika, jako například že při zaškrcování krvácení může být člověku končetina amputována nebo také jaké choroby z krve můžeme při pomoci druhému získat, pokud nepoužijeme rukavice. Velmi se mi líbil nápad s tím, že se jeden pár rukavic vejde do obalu od hračky ve známém Kinder vejíčku a tak se velmi snadno takto vejdu i do malé kabelky či kapsy a skutečně nikdy nevíte kdy se vám právě mohou hodit. Je podle mého názoru velmi dobrý nápad, který by mohl nadchnout více lidí, kteří mnohdy říkají, že je nebudou potřebovat a že se jim je nechce všude tahat s sebou. Líbily se mi také některé scénky, kdy jsme měli řešit ve dvojici nebo větší skupině nějakou konkrétní situaci a druhý ji vyhodnotil jinak nebo reagoval malinko neočekávaně. Například mě se stalo, že jsme přišla s mou spolupracovnicí k pánovi, který byl chycen elektrickým proudem a má spolupracovnice se do všeho trochu vrhala bez velkého rozmýšlení a rozkoukávání okolo a situaci vyhodnotila jako epileptický záchvat a chytila se ho dříve, než jsem já sama stihla reagovat. Myslím si, že je to přesný příklad jedné z mnoha situací, kdy nám všem tyto chvíle hodně daly, tím, že nám například došlo že nemá smysl na sebe spěchat a je někdy opravdu lepší se více rozhlédnout. Velmi se mi líbil také čtvrtěční výlet po přírodě, která je tam velmi krásná, i lázně stály za to, ovšem příroda mě vždy láká trochu více nežli město. Trochu mě ale mrzelo že jsme v ní nestrávili trochu více času, protože většina scén byla spíše v chatě nebo v budově vedle chaty. Malinko mě též mrzelo, že všechny scénky byly takové očekávané, že nám vždy bylo řečeno, že půjdeme tehdy tam a tam a budeme řešit nějaké situace a nepřišlo nic jakoby nečekaného a reálné situace nejsou nikdy očekávané. Reálná scénka domácího násilí, kterou jsme si „prošli“ při cestě zpět do chaty z výletu, pro mě byla trochu náročná neboť mám osobní zkušenost. Vyvolalo to ve mě velkou vlnu různých emocí a myšlenek. Bylo to velmi nepříjemné, pocity se ve mě praly.

Chtěla jsem pomoci, ale zároveň jsem měla strach a věděla že to nejde, že pomoci mohu pouze tím, že nechám situaci řešit někoho jiného. Bylo to zvláštní... přesunula jsem se na nějakou chvíli

zažít. Myslím, že mi tento kurz dal opravdu hodně a pevně věřím, že tyto zkušenosti dále ve svém životě využiji a tím správným způsobem, protože jak ráda říkám, právě chybami se člověk učí a čím více jsme udělali chyb při tomto kurzu, tím více jsme z toho vytěžili. Moc děkuji všem organizátorům a těm, kteří nám umožnili tuto zkušenost zažít.

zpět do situací, kterými jsem si prošla a jsem vděčná za to, že je tato kapitola mého života již za mnou a že mám tuto zkušenost, která mi v životě mnoho dala. Celých pět dní uteklo poměrně rychle. Bylo zde vytvořených opravdu mnoho scén, které se nedají všechny popsat v jedné reflexi. Myslím, že je to zážitek, který se ani nedá pořádně vylíčit slovy, který je třeba pro pochopení

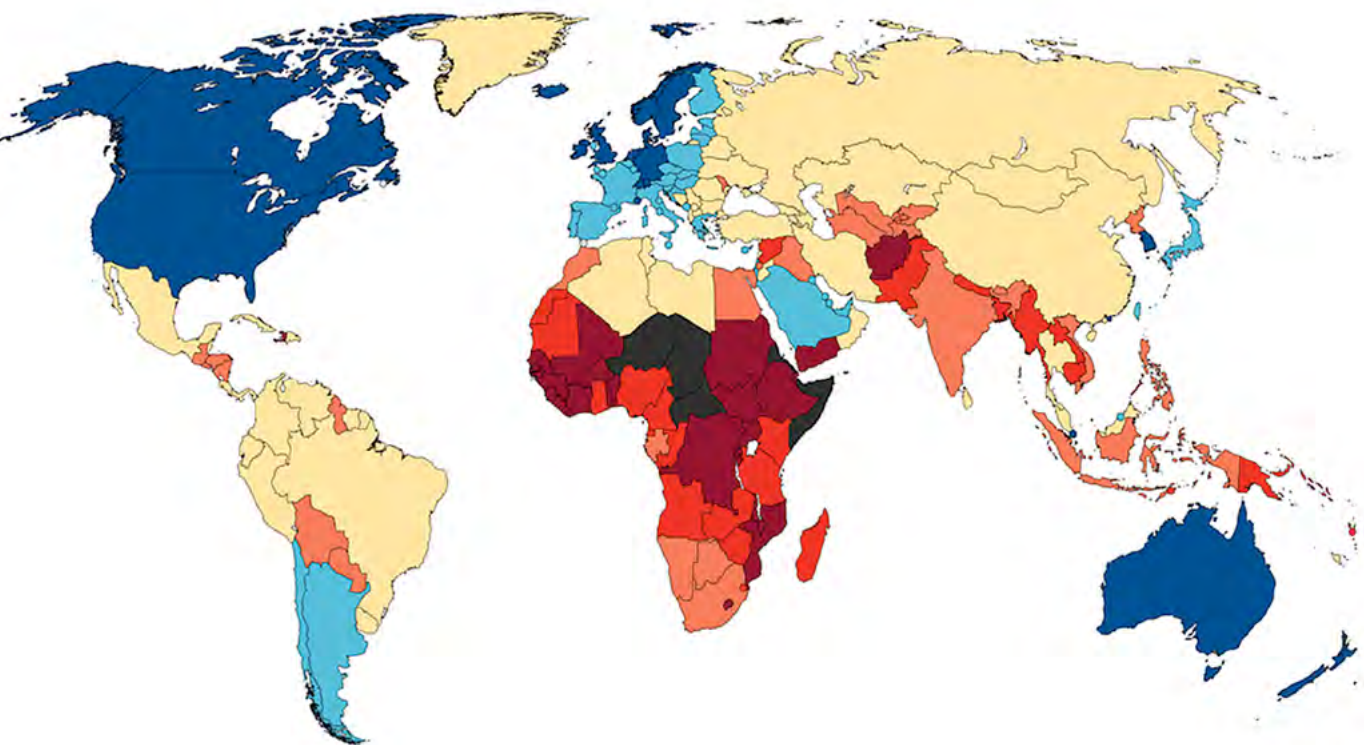

PROČ JSTE SI VYBRAL ČR?

Tuto práci jsem našel tak, že jsem poslal email organizaci waldorfských škol v ČR. V emailu jsem napsal, že sháním práci jako učitel angličtiny a němčiny, a které waldorfské školy shání učitele těchto předmětů. Čtyři školy měly zájem. Dvě školy měly zájem mě přijmout na čtyři hodiny týdně. Říkal jsem si, že nemá cenu se stěhovat do ČR, abych pracoval čtyři hodiny týdně. V úvahu přicházely pouze dvě zbylé školy, jedna v Praze, druhá v Příbrami. Obě školy mi nabídly stejnou výplatu, ale věděl jsem, že kdybych bydlel v Praze, stálo by to více peněz. Také mi zavolaal pan ředitel Žák a byl velice milý a ochotný. Přišlo mi, že v Příbrami se budu mít dobře. Rozhodl jsem se proto pro tuto školu, a jsem se svým rozhodnutím spokojený.

KDYŽ JSTE BYL STUDENT, MYSLEL JSTE, ŽE SE STANETE UČITELEM?

Vždy jsem si myslel, že se stanu učitelem, ale nikdy jsem nevěděl kdy a kde budu učit. Přemýšlel jsem nad mnoho povoláními a rozhodl jsem se pro kariéru učitele, ne proto, že vydělám hodně peněz, protože vím, že nevydělám, ale protože učím rád. Vždy jsem tušil, že se stanu učitelem, protože pocházím z učitelské rodiny. Moje matka je učitelka, stejně jako tři z mých prarodičů. Můj otec učitelem není, ale pracuje na univerzitě. Vždy jsem věděl, že tato možnost je, ale nebyl jsem si svým rozhodnutím jistý.

SAMUEL WEISE

ARRIVE FROM AMERICA

WHY DID YOU DECIDE TO COME TO THE CZECH REPUBLIC?

The way I found this job is that I sent an email to the organization of Waldorf schools in the Czech republic and said "I am looking for work as a german and english teacher. Which schools need this?" and four schools wrote me back emails that said they were interested in hiring me. Two schools only wanted me for four hours a week and I was like "I am not going to move to the Czech republic to teach four hours a week." It was down to two schools. One in Prague and one here in Příbram. These two schools offered me the same salary, but the school in Prague - I know that if I live in Prague it will cost a lot more to live, so I thought I could in Příbram and be able to afford an apartment and not to worry about money. Also the principal Mr. Žák called me on the phone and was very nice and very helpful and made me feel like I could expect a good life here in Příbram. So I chose this school and I am happy that I did.

WHEN YOU WERE A STUDENT DID YOU THINK YOU WOULD BECOME A TEACHER?

That's a good question, but I do not have the answer. I always thought that I would maybe be a teacher, but never knew what I would teach and where I would teach it. I considered many careers and I decided to do teaching career not because I thought it would make me rich, because I know it will not, but because I love doing it. I think that I always sort of knew a little bit that maybe I would become a teacher, because my family are teachers. My mother is a teacher, my father is not a teacher but works in a university, and three of my grandparents were teachers. So I always knew it was a possibility, but I was never sure.

ARE THERE ANY DIFFERENCES BETWEEN THE AMERICAN AND THE CZECH WALDORF SCHOOLS?

Many. Very hard to explain. Many of them are just cultural differences, which

don't have anything to do with the Waldorf school petriculary, but for example in our American education system in public nor the Waldorf schools we do not specialize lyceum and kováři, truhláři, grafici. We don't do this. Every person stays together in the same track and then after high school begins to study in the university, or work or do trade school to become a woodworker for example. This all happens after high school. Another example is we only have 12 grades, 13th grade does not exist in the US. Another difference we in the US do not have any maturita, there is nothing like this. When you apply for university, it is based on your grades from school, your recommendation letters that your teachers write and one small test which is not like the maturita, its short and it is mathematics and english, that's all and it is not required, it is optional, you can choose to do this test or not. Another difference is that the Waldorf school in the US is extremely extremely expensive. It is not available for anyone who wants to go to it, you have to pay a lot of money and because of this almost all of Waldorf school students are going to study in the university afterwards. Almost all. Now one very Waldorf difference is that in our Waldorf school, and I don't know how is it in all the Waldorf schools in the US, but in our school it was such that we have this classteacher like třídní učitel only until 8th grade, after this you do not have a class teacher. You are on your own. From 9th through 12th grade you're with your grade but there is no class teacher and there is no room that is for you. You move around the school to go to the English room, to the music room, to the art room, etc. There is no space that is just for one class. I think the system that is working here is perhaps better. That said I think it is also nice option to not have a class teacher, because then for something like college recommendation letters, like later you need a recommendation from your teacher that

says "I think you should accept this student to your university", as a student you can ask whichever teacher you like for this because as we all know every teacher has students that they get along especially well. It's not the case that you know it's just everyone has certain relationship with certain people. That's my answer for that question, very long answer.

WHAT WERE YOU DOING BEFORE YOU BECAME A TEACHER?

That's a good question. I graduated from the university and during my time at the university was doing some teaching work, student teaching, like as a teachers assistant sort of thing, and I taught private lessons for other university students. I taught private lessons in German and in Russian. Throughout my time at the university I worked in restaurants as a cook in maybe 4 or 5 different restaurants and that was not fun and I did not like it and in fact in June I was working in a restaurant and it was very fast and everything was like quick quick quick, and it was too fast and I had an accident where I cut myself badly with a knife, I have a scar here (on arm), and it cut through the tendons and for weeks I could not use my hand I could not do anything for actually over a month and that was really bad. So that is the answer.

JSOU MEZI AMERICKÝMI A ČESKÝMI WALDORFSKÝMI ŠKOLAMI ROZDÍLY?

Mnoho. Ale je velmi těžké je popsat. Mnoho z nich jsou pouze kulturní rozdíly. Ty sice nemají přímo dočinění s waldorfskou školou, ale pro příklad v americkém školním systému, ať už veřejném nebo na waldorfské škole nerozlišujeme obory jako lyceum, kováře, truhlář nebo grafiky. Toto nemáme. Všichni směřují stejným směrem a až po dokončení střední školy pokračují dál na univerzitu, chodí do práce nebo jdou oborovou školu, aby se mohli stát například řezbářem. Dalším příkladem je 12 let studia místo 13. V Americe také nemáme nic podobného české maturitě. Když se člověk hlásí na univerzitu, přijímací řízení je založeno na vašich dosavadních známkách, na vašich dopisech s doporučením od učitelů a na jednom malém testu, který se ani v nejmenším nepodobá české maturitě. Je krátký a píše se pouze z matematiky a angličtiny, a není povinný. Také bych zmínil že waldorfské školy v Americe jsou velmi, velmi drahé. Nejsou přístupné všem, protože stojí spoustu peněz, a proto skoro všichni studenti jdou následně na univerzitu. Jeden velmi waldorfský rozdíl, a nevím jestli je to tak na všech amerických waldorfských školách, ale na naší škole měli žáci třídního učitele pouze do 8. ročníku. Od 9. do 12. roční-

ku třídní učitel není a nemáme ani stálou učebnu. Člověk dochází do specifických učeben. Myslím si, že český systém je možná lepší. Mimo to si také myslím, že je to příjemné nemít třídního učitele, protože když se později studenti shání doporučení, mohou jít za učitelem, kterého mají nejradši, protože všichni víme, že učitelé mají své oblíbené.

CO JSTE DĚLAL PŘED TÍM, NEŽ JSTE SE STAL UČITELEM?

To je dobrá otázka. Po vystudování vysoké školy a během mého času na univerzitě jsem získával zkušenosti doučováním a nebo jako asistent učitele. Také jsem provozoval soukromé hodiny ostatním studentům univerzity. Učil jsem němčinu a ruštinu. Během mého času na univerzitě jsem pracoval jako kuchař ve 4 nebo 5 restauracích. Neměl jsem to rád. Jeden den v červnu jsem pracoval v restauraci a ten den jsme měli rychlý provoz. Všechno bylo „rychle, rychle, rychle“ a já jsem nestíhal a pod tlakem jsem se řízl nožem. Na ruce mám od toho jizvu. Přefízl jsem si slachy a týdny, vlastně déle než měsíc, jsem nemohl nic dělat. A to nebylo příjemné.

JAK ODLIŠNÝ JE ŽIVOT V ČESKU OPROTI AMERICE?

V každém směru. Hlavně veřejná doprava. Mohu se dopravit do Prahy, i do Vídně. Také se mohu dostat z domu do školy

autobusem za nepatrné množství peněz. Tohle, odkud jsem, vůbec nemáme. Musíte mít auto na to abyste se někam dostali. Takže to je skvělé. Jediné co mě štve, je, že jsou veškeré obchody v sobotu zavřené. To mě ubíjí, protože když mám konečně volný čas, tak nemůžu jít ani do pobočky Vodafonu, abych si změnil svou stupidní tarifní smlouvu – ne! Všude je zavřeno, takže si ani nemohu koupit nové skleničky. Ani vodu. My američané máme vždy doma velké sklenice a vždy pijeme pouze vodu. Tady to tak není. Všechny sklenice tady jsou malé. Když tady jdete do restaurace, musíte si objednat vodu v lahvích. Jinak jazyk, samozřejmě. Učím se česky. Je to velmi náročné, ale baví mě to. To byl také důvod, proč jsem nechtěl žít v Praze, protože vím, že v Praze by se mnou chtěli všichni mluvit anglicky. Samozřejmě chci se svými studenty mluvit anglicky nebo německy v hodinách, ale když jdu nakupovat nebo poznávám nové lidi, tak chci mluvit česky. Takže jazyk je velký rozdíl.

JAK KVALITNÍ BYLA VÝUKA NĚMČINY V AMERICE?

Němčinu jsem se učil od první třídy na waldorfské škole, ale nikdy jsem neměl šanci opravdu mluvit dokud jsem nebyl na výměnném pobytu v Rakousku během studia střední školy.

JAK ODLIŠNÁ JE AMERIKA OD TOHO, CO VIDÍME V TELEVIZI? JE TO PRAVIDVÉ?

Ano. Řekl bych, že filmy dobře vystihují univerzitní a středoškolské prostředí. Waldorfská škola, kterou jsem navštěvoval, byla jiná, ale v mnoha ohledech podobná veřejným školám. Například skříňky na chodbách, nebo zvonění na začátku a konci každé hodiny, jsou stejné. V podstatě spousta věcí je pravdivá. Jedna věc, která opravdu není reálná je, jak Američané ve filmech vypadají. V Hollywoodských filmech jsou všichni krásní, ale ve skutečnosti je většina Američanů obézních a neoblékají se hezky. Zde se všichni oblékají slušně, a tak jsem se naučil dobře oblékat. Jako Američané do školy chodíme ve sportovní obuvi, tričkách, sportovních kalhotkách nebo tepláčkách. Prostě ve velmi obyčejném oblečení. Některé věci jsou stejné, ale obecně je americké školství v hollywoodských filmech relativně správně vyobrazeno.

11. třída, lyceum

HOW IS LIVING IN ČR DIFFERENT THAN LIVING IN THE UNITED STATES?

In every way. What are some things that I can say. Public transportation! I can go to Prague to Vienna even I can get to school from home by bus for very little money and all the time. We just don't have this where I'm from. You have to have a car. So that's wonderful. But also everything is closed on Saturday. This kills me, I hate it because I am like finally I have some free time thank god and so I could go and to Vodafone and fix my stupid contract - nope! They're closed, I will go to buy some new glasses to drink out of, nope! Orion is closed, everything is closed! So that's annoying. And water. As Americans we all have huge cups in our houses, like huge and we have water and we always drink just water, water, water. Here it's not happening. Here all the glasses that you have in houses are like super small. Small water. Here when you go to restaurant you have to order bottled water and it's like it's different we always have lots of water all day everyday we are drinking water. So that's different. Other than that the language of course. I am learning to speak Czech and it's extremely difficult but I love it. And that is the main reason why I didn't want to live in Prague because I knew that people in Prague want to speak English

with me and of course I want to speak English with you in class or German with you in class, but when I'm around shopping or meeting people or something like that and everyone wants to speak English to me? No thank you. I would much rather - because I'm trying to learn Czech and if people are speaking to me in English all the time how can I learn this. So the language is a big difference.

HOW DID YOU LEARN THE LANGUAGES YOU SPEAK NOW?

Well English I learned from childhood, I mean this is the language that I grew up with it was not difficult. Children learn languages very easily. German I learned in the Waldorf school and then when I was in 10th grade I studied for a semester, for three months, in the Waldorfschule Wien-Mauer in Vienna in Austria and it was a really eye-opening experience and it changed my view of the world and I really learned German there. I then studied German in the university so that helped a lot but it was in Vienna that I realized I love learning languages and I want to live in Europe.

HOW GOOD WAS THE GERMAN EDUCATION IN THE U.S.?

German I learned in the Waldorf school starting in first grade but it was not really

until high school when I lived in Austria that I had the chance to speak German.

HOW DIFFERENT ARE THE UNITED STATES FROM WHAT IS PORTRAYED IN THE TV? IS IT ACCURATE?

Yes. I would say the movies are pretty accurate portraying universities and public high schools. The Waldorf school that I attended was different but some things were the same, for example the metal lockers that we have in the hallway where we sort our things, yes of course we have those, the bell that rings at the beginning and the end of each hour of course we have this. Yes, basically many things are accurate. One thing that is not accurate that does not really relate to schools are the way people look. In Hollywood movies you see mostly beautiful people whereas in reality Americans are overweight and do not dress nicely. You are all dressed very nicely and I have learned to dress okay being here. As Americans going to school we all wear sports shoes, t-shirt, sports pants or sweatpants just very basic clothing. So some things are the same but generally education is portrayed in Hollywood fairly accurate.

11th class, lyceum

Photoshop Manipulation

1 Vybereme si libovolné pozadí, se kterým budeme nadále pracovat.

6 Z předem připraveného obrázku si vystříháme dřevěnou cestu a vložíme jí tak, aby vedla až k botě. Když je cesta umístěna správně, je na čase udělat to samé, jako v bodě 3 a 4.

2 Poté si přidáme novou vrstvu (obrázek) který pomocí nástroje LASO vystříháme.

7 Když máme všechny body hotové tak se přesuneme do Filtr Camera Raw a upravíme světlo, stíny, kontrast, a barvy podle naší představy.

3 Vystřížený objekt umístíme na libovolné, námi zvolené místo. Na objekt aplikujeme BAREVNÝ FILTR a JAS podle osvětlení na podkladovém obrázku.

8 Opět přidáme nový vystřížený objekt a umístíme ho na botu tak, aby cesta vedla přímo k němu a přidáme rozostření cesty, které aplikujeme jen na oblohu.

4 Pomocí štětce se speciálním vzorkem začneme opatrně umazávat spodní část objektu tak, aby jej začala překrývat tráva.

9 Zde znovu opakujeme bod 3

5 Pomocí štětce a černé barvy vytvoříme na objektu stíny (s použitím tzv. blend modes). Poté co jsme dokončili stíny na objektu, vytvoříme stín který objekt vrhá. Stín vytvoříme tak že objekt zkopírujeme a vyplníme černou barvou. Následně nastavíme průhlednost na 50% a aplikujeme gausovské rozostření. Pak už stačí objekt jen zdeformovat.

PASTA ONER ©

O umělci / Dílo a tvorba

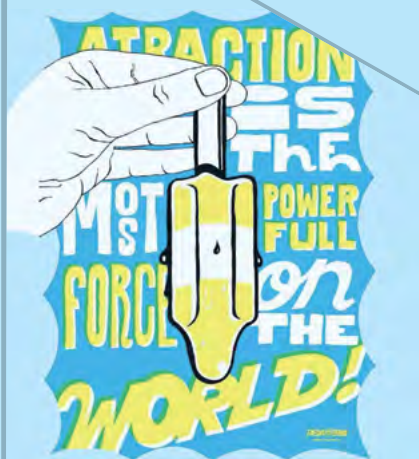
Pata Oner vlastním jménem Zdeněk Řanda je český umělec. Coby tvůrčí osobnost se Pasta Oner v posledních letech profiluje v mezích klasických nezávislých i veřejných galerijních provozů, ve kterých snoubí a zároveň i překračuje klasické žánrové kategorie pop-artu a cartoon estetiky. Přesto že se v jádru své práce dotýká principů „postprodukce“, tvorba je rozdílná aktuálním dominantním proudům post-konceptuálních strategií ve výtvarném umění. Středobodem Pastovy tvorby je akrylová malba a vytváření závěsných obrazů stejně tak jako navrhování prostorových objektů, plastik, instalací a realizace muralů (Mural art). velkoformátových maleb ve veřejném prostoru. Dílo Pasty Onera svým charakteristickým způsobem reflektuje a ironizuje současnou popkulturní společnost. Tradiční témata a fascinace světem bohatství, sexu, víry, luxusních značek a spotřební krásy zařazuje autor do nového a aktuálního kontextu kybernetické společnosti, světa exponenciálně rostoucí rychlosti přenosu informací a klipové estetiky každodenního prožívání. Tento svět, jehož je sám Pasta stejně jako i my nutnou součástí, naplňuje svou angažovanou reflexí. Autorova tvorba je nalezeným rubem a lícem pekla i nebe nás samých. V prostupování emocí dobra a zla, banality a vážnosti spočívá klíč Pastova myšlení, které nás překvapuje nehoráznou křehkostí nekonečně se vinoucího oblouku poněkud patetické Božské komedie.

Realizace, výstavy a aukce

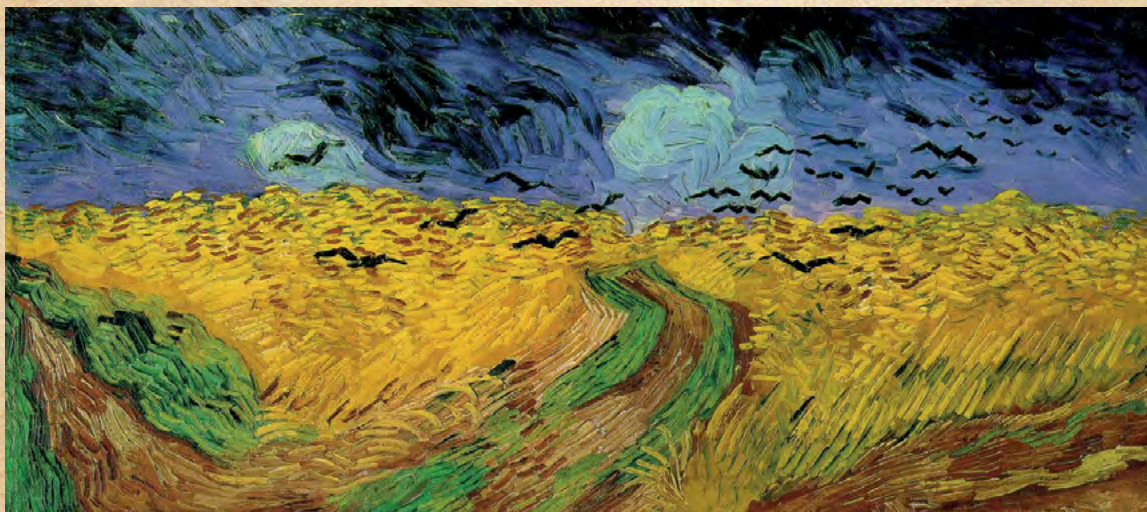
Pasta Oner se účastnil okolo padesáti kolektivních výstav a v uplynulých letech a realizoval sedm obsáhlých sólových výstavních projektů (Peep Show, Man on Fire, Recall, Last Days in Paradise, Neart to Heaven, Stay Gold, Art is Truth). Pasta Oner nad rámec své autorské studiové a galerijní tvorby reprezentuje často Českou republiku na oficiálních kulturních a společenských akcích v zahraničí. Výraznou intervencí byla jeho realizace Candy Shop v českém pavilonu na šanghajském EXPU v roce 2010. V roce 2012 byl v průběhu Olympijských her pozván Českým centrem v Londýně v rámci akce "Czech Open 2012": česká kulturní sezóna v Londýně k realizaci muralu a zapojení se do komunitního projektu s místními občany a umělci, stejně tak jako v témže roce si jej přizvala Česká ambasáda a Museu Nacional Honestino Guimarães ve městě Brasília k participaci na výstavě současného brazilského umění MAB – Dialogos da resistencia. Na návrh Pasty Onera byla v roce 2013 po boku prvorepublikových děl realizována barevná skleněná vitráž u Zrcadlového sálu v pražském Paláci Lucerna. V roce 2014 byl Českým centrem v Moskvě přizván k vytvoření velkoformátového muralu „Nothing worth having comes easy“ a pomalování tramvajového vagonu vruském Magnitogorsku. V roce 2015 se zúčastnil prezentace na veletrhu v londýnské Saatchi Gallery, na kterém se spolu s Pastou Onerem prezentovala řada předních umělců domácí scény (David Černý, Roman Týc, Masker a další).

2019

Vincent Van Gogh

Vincent Willem van Gogh se narodil 30. března 1853, v Zundertu a zemřel 29. července 1890, byl to nizozemský malíř a kreslíř. Jedná se o jednu z největších osobností světového výtvarného umění, která je dnes pravděpodobně nejznámější postavou nizozemské historie.

Van Gogh vytvořil v relativně malém časovém intervalu deseti let zhruba 900 maleb a 1100 kreseb. Goghovo dílo bylo za jeho života takřka neznámé. Za života se Van Gogh nedočkal výraznějšího uznání. Posmrtně však jeho sláva stoupala závratnou rychlostí, zejména po výstavě v Paříži 17. března 1901, tedy 11 let po jeho smrti. Van Goghova sláva po jeho smrti rychle vzrostla. Největší výstavy jeho děl se uskutečnily v Paříži, Amsterdamu, Kolíně nad Rýnem, New Yorku, Berlíně a v Haagu. Výstava v Haagu se konala ke stému výročí narození malíře. Konal se zde sjezd nejlepších zahraničních znalců van Goghova díla. V těchto dnech byla také odhalena van Goghova pamětní deska v Zundertu na domě, který stojí na místě bývalé fary, kde se narodil. Narodil se do protestantské rodiny v Zundertu jako syn Anny Kornelie Carpentové a Theodora van Gogha. Jeho sestra ho popisovala jako neustále vážného a uzavřeného. 27. července 1890 se ve věku 37 let postřelil do břicha. Aniž by si uvědomil, že je smrtelně raněn, vrátil se do hostince Ravoux, kde dva dny nato zemřel před zraky svého bratra Thea. Jeho poslední slova zněla: „La tristesse durera toujours.“ což francouzsky znamená „Smutek potrvá navždy.“ Byl pochován na hřbitově v Auvers-sur-Oise.

O malíři Van Goghovi byl v roce 2017 natočen celovečerní film S láskou Vincent. Snímek byl natočen kombinací hraného filmu a animace originálních olejomalb. Přesněji řečeno

66 960 originálních olejomalb vytvořených 125 umělci z celého světa podle 94 původních van Goghových děl. Slovy tvůrců by „rozložené“ obrazy dokázaly pokrýt celý Londýn nebo Manhattan.“

Scénář vznikl na základě 800 van Goghových dopisů adresovaných především jeho bratrovi. Příběh vrcholil v červenci 1890, kdy se van Gogh léčící se z deprese postřelil do hrudníku a o dva dny později, ve svých 37 letech, na následky tohoto zranění umírá.

Chci používat barvy, které navzájem kontrastují, aby každá z nich zářila ještě výrazněji, aby kontrastovaly jako muž se ženou.

GUSTAV VIGELAND

NORSKÝ SOCHAŘ

Narodil se 11. 4. 1869 a zemřel 12. 3. 1943.
Dostal ocenění Rytíř řádu svatého Olafa.
Proslul především instalací 212 soch v parku Frognerparken v Oslu, na náměstí Eidsvolls plass před norský parlamentem v Oslu a také spoluprací na podobě Nobelovy ceny míru. Gustav je sochařskou ikonou Norska.

Vigelandovy sochy v parku patří mezi největší atrakce Osla. Potkáte tu bronzové milence i rozzuřené mimino.

Jednou z ozdob norské metropole je Frognerův park. Nachází se kousek od centra a kromě upravených zelených trávníků a stromů nabízí návštěvníkům i nevšední umělecký zážitek. Přímo v parku je totiž umístěných víc než dvě stě soch. Jsou z bronzu a žuly a všechny je vytvořil umělec Gustav Vigeland. Stojím na mostě, který lemuje několik desítek soch. Kromě nich a řvoucích racků je tu i spousta lidí, kteří si přišli do parku odpočinout. Leží na dece nebo sedí na lavičce. Kousek ode mne si dokonce někdo rozdělal malý ohýnek a opéká si na něm něco dobrého. Panuje tu skutečně příjemná a uvolněná atmosféra.

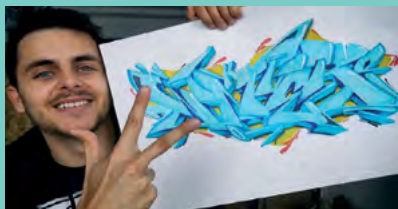

Vodopád i vzteklé mimino

Kamenné zábradlí mostu lemuje dohromady padesát osm bronzových soch nahých lidských postav v nadživotní velikosti. K vidění jsou, ženy, muži i děti ve všemožných situacích. Objímající se pár, muž při stojce nebo rozzuřené mimino se zkřiveným obličejem, které si chce dupnout. Most se klene nad jezerem, které je rozdělené na dvě části. Každá je v jiné výšce a kromě soch se tak můžete pokochat i vodopádem, který tryská na zadní části mostu. Kousek za ním je už spousta zeleně a taky místních, kteří si tu krátký slunečný odpoledne. „Jsem studentka umění a tady v Oslu bydlím. Chodíme sem obvykle v létě, v zimě to tu tak oblíbené není“ říká mi mladá dívka, která se na dece učí s kamarádem. „Park je daleko od dopravy a je dost velký, takže když je teplo, můžeme si tu odpočinout a povalovat se,“ dodává.

Zdroj článku: <https://radiozurnal.rozhlas.cz/vigelandovy-sochy-v-parku-patri-mezí-největší-atrakce-osla-potkáte-tu-bronzové-7227608>

DOKE

Tady u tohohle obrázku můžete vidět nejen jeho obličej, ale také důkaz toho že graffiti se nedělají jenom na zdi, ale i na papír.

DOKE – MISTR GRAFFITI

Martin Hirner (23) známý pod svým uživatelským jménem Doka nebo DokaTV je YouTuber z Bratislavy, který je známý především svými neuvěřitelnými graffiti a svými vlogy. Tvrdí, že je inspirován jinými umělci a vlogery jako je CaseyNeistat a Draw With Jazza.

Jeho kanál má 4 hlavní řady, které jsou označeny barevným ohraničením kolem miniatur jeho videí.

Červená: Graffiti
Modrá: Vlog
Zelená: Custom
Fialová: Challenge

Zde můžete vidět Doka při akci, při které dělá Mural se svým kamarádem.

ZAČÁTKY

Martin vytvořil svůj YouTube kanál 24. srpna 2014. Své první video natočil o týden později (2. září), ve kterém se účastnil „Street Fest“ s partou jiných umělců jako je on, aby rozsvítil ulice. V tomto videu vůbec nemluví na rozdíl od toho, co dnes dělá. Také ve svých starých videích měl sklon zakrývat si obličej maskou ve strachu, že bude zatčen za svou práci a skrýt svou identitu, ale od té doby, co vystavil svou tvář světu, tvrdí, že nošení této masky bylo nepříjemné peklo. Doka ještě před tím než začal dělat Graffiti, tak natáčel také sketche se svými psy.

Ukázka toho, jak Doka chtěl udělat efekt neonového písma (jako takové ty svítící nápisy na barech).

ČÍM VŠÍM SE ZABÝVÁ?

Zabývá se převážně GRAFFITI, ale také třeba MURAL, DOODLE a tak dále... Na svém YouTube kanálu také přidává videa, jak si předělává různé věci například oblečení nebo elektroniku – tak zvaný CUSTOM videa.

Také si zadává různé výzvy jako třeba napodobit nějaký obraz, který je namalovaný štětcem a jinými technikami než je sprej nebo namalovat Graffiti jako nafukovací balónek ve tvaru písmen a tak dále...

U tohohle obrázku se Doka pokoušel o Graffiti ve stylu nafukovacích balónek. Sám Doka říkal, že to byli nejtěžší graffiti, co kdy dělal.

Josef Čapek

Narození: 1887 (Rakousko-Uhersko)

Úmrtí: 1945 (58 let) (Nacistické Německo)

Národnost: česká

Vzdělání: Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze

Povolání: malíř, grafik, knižní ilustrátor a spisovatel

Ocenění: Řád Tomáše Garrigua

DVACÁTÁ LÉTA

V roce 1920 vystavoval své obrazy Piják, Kuřák v krajině a Muž se zavázanou rukou na druhé výstavě Tvrdošijných. Jde o plastické zjednodušené postavy ostrých tvarů ve skutečném prostoru. Expresivní špičaté formy a charakteristický kolorit zdůrazňují povahu figur a jejich psychologické rozpoložení. Kromě nich používal také zakulacené hladké formy, ale i výraznou konturu a prudké světelné kontrasty. Kolem roku 1923 se začalo v jeho malířské tvorbě projevovat období „chlapů“. Začal je obraz Hadráři, ukončila je malba Dřevěný muž (1927). Maloval často žebráky, lůzu, postavy ze společenské spodiny vzbuzující podezření a strach. Hlavní výrazovým prostředkem se teď stala expresivní obrysová čára a magické světlo, které vytváří atmosféru tajemnosti a dramatického napětí. Barva svou symbolikou podtrhuje obsahové vyznění obrazu. Ke konci dvacátých let psal pro dceru Alenku Povídaní o pejskovi a kočičce a jeho malířská tvorba se od „chlapů“ obrací k dětem. Mezi obrazy s dětskými tématy patří např. Dva kluci s míčem, Děvčátko s jahodami. Dětská témata neopouštěl ani později – Dětské hry.

TŘICÁTÁ LÉTA

Od roku 1931 vytvářel Josef Čapek obrazy s tématem honitby a myslivců. V roce 1933 namaloval J. Čapek obraz Mrak, kterým otevřel nové téma cesty a poutníků. Tento obraz lze také interpretovat jako předzvěst budoucího vývoje světa. Dalším příkladem tématu cesty je třeba Krajina s křížem a holuby. V letech 1933–1937 vytvořil cyklus Nocí s objímajícími se milenci na pozadí hvězdného nebe. Šlo o pět kompozic v černé, červené, hnědé, zelené a modré dominantě, které naplňoval erotický půvab, lyrická snivost a touha po hvězdách.

DÍLA

povídky divadelní hry romány pohádky

Lélio 1917

Nejskromnější umění 1920

Ze života hmyzu (s Karlem Čapkem) 1921

Země mnoha jmen 1923

Adam Sivořitel (s Karlem Čapkem) 1927

Ledacos 1928

Povídání o pejskovi a kočičce 1929

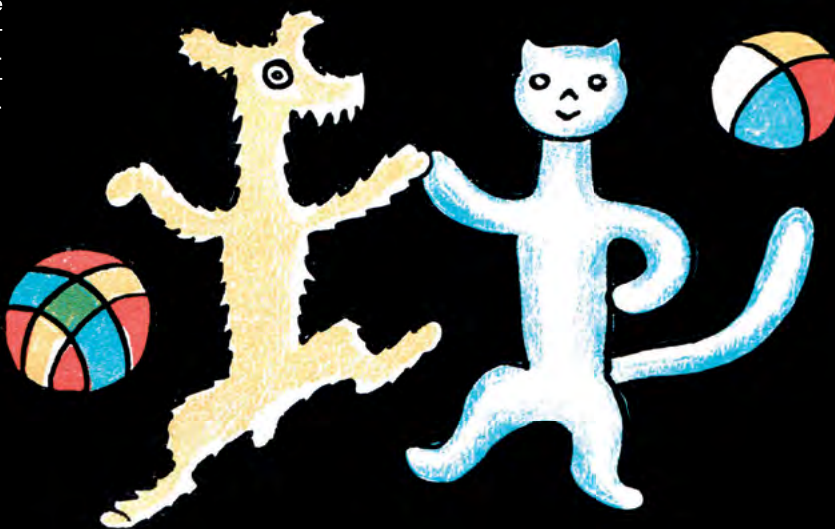
Stín kapradiny 1930

Kulhavý poutník 1936

Básně z koncentračního tábora 1946

Psáno do mraků 1947

PEJSEK A KOČIČKA

W
WALDORFSKÁ ŠKOLA PŘÍBRAM
STŘEDNÍ ŠKOLA
DLOUHÁ ULICE 163, 261 01 PŘÍBRAM

DEN POEZIE

„OTEVŘETE OČI“

OD 8 DO 14 HODIN NA STŘEDNÍ WALDORFSKÉ ŠKOLE
V DLOUHÉ ULICI V PŘÍBRAMĚ

12. 11. 2019

Časový harmonogram:

8.00–8.15 H	SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ STŘEDOŠKOLSKÝM KLUBEM, VYLOSOVÁNÍ SKUPIN	TVŮRČÍ PSANÍ	LIBOŘ MICHVOČEK UČEBNA 12 L
8.15–9.00 H	1. BLOK	PRÁCE S HLÍNOU ČI MALBA	IVAN BUKOVSKÝ UČEBNA 10 L
9.15–10.00 H	2. BLOK	ČTENÁŘSKÁ DÍLNA	EDITA MAKOSOVÁ – VANČKOVÁ UČEBNA 13 L
10.00–10.30 H	PŘESTÁVKA	RECYKLITERATURA	LENKA ŠENKOVÁ UČEBNA TRuhlářŮ
10.30–11.15 H	3. BLOK		
11.30–12.15 H	4. BLOK		
12.15–13.00 H	OBĚD		
13.00–14.30 H	AUTORSKÉ ČTENÍ AUTORSKÁ TVORBA		

W
WALDORFSKÁ ŠKOLA PŘÍBRAM
STŘEDNÍ ŠKOLA
DLOUHÁ ULICE 163, 261 01 PŘÍBRAM

Přijďte prožít

DEN FILMŮ

Měsíc filmu na školách
15. REVOLUČNÍ ROČNÍK – LISTOPAD 2019

TÉMA:
Příběhy bezpráví – Romský holocaust
HOST DEBATY:
František Kostlán – nezávislý publicista

Akce je pořádána pro celý střední stupeň včetně učňovských oborů.

KDY:
29. listopadu 2019
od 10.30 do 13 hodin

KDE:
v tělocvičně Waldorfské školy Příbram,
Hornická 327

waldorf.pb.cz

W
WALDORFSKÁ ŠKOLA PŘÍBRAM
STŘEDNÍ ŠKOLA
DLOUHÁ ULICE 163, 261 01 PŘÍBRAM

Přijďte s námi prožít

Vánoční jarmark

30. listopadu 2019
od 10 hodin
ve všech prostorách Waldorfské školy Příbram

Těšit se můžete na loutková divadla, pěvecká a hudební vystoupení, fotokoutek, tvořivé dílny, pestrou nabídku výrobků k prodeji, ekocentrum, občerstvení...

waldorf.pb.cz

W
WALDORFSKÁ ŠKOLA PŘÍBRAM
STŘEDNÍ ŠKOLA
DLOUHÁ ULICE 163, 261 01 PŘÍBRAM

WALDORF

for live

21. 9. 2019 Hornická 327 10.00–17.00 h

10.00–13.00 DÍLNÍČKY PRO DĚTI: malování na obličej, dětský koutek, pohybové aktivity, truhlářská dílna, grafická dílna
VČELÁŘSKÝ KROUŽEK, KOUZELNÍK

13.00–17.00 HUDEBNÍ ODPOLEDNE:
metalová kapela DEXOR z Kladna, trashmetalová kapela ANNANNA'S, kapela HONZA MIČKA

Po celou dobu budou k dispozici stánky s pestrou nabídkou zboží a bufet s teplými i studenými jidly.
VÝTĚZEK Z TĚTO AKCE PODPORÍ WALDORFSKOU ŠKOLU RURAL NA HAITI.

Vstupné 50 Kč

Sponzori:
PETR BRAUN – AL DAHAR MODERN MAGIC FAKIR SHOW DEXOR VASIL NYKORCH ANNANNA'S JAN MIČKA BAND